

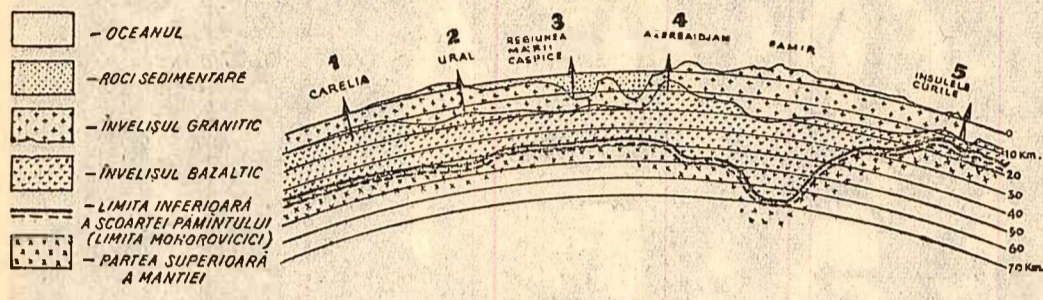
ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ PENTRU TOTI

FORAJE PÎNĂ LA BAZA SCOARȚEI TERESTRE

Unul din obiectivele cele mai importante ale științei în domeniul geologiei este acela de a cerceta structura adâncurilor Pământului...

Acad. AL. CODARCEA

Acad. AL. CODARCEA
Se vede forarea de sonde ultradânci în următoarele regiuni (vezi schița alăturată):

Pe baza cercetărilor geologice, s-a putut alcătui, cu oarecare aproximație, secțiune schematică prin scoarța Pământului pe teritoriul U.R.S.S. Prin foraje de mare adâncime, întreprinse în cele 5 locuri arătate pe schemă, în 10-12-15 și chiar 18 km., urmează să fie cercetată în mod amănunțit structura scoarței Pământului.

cunostințele noastre despre structura globului terestru, sau numai a scoarței lui, sînt încă destul de limitate și, în mare măsură, ipotetice. Un mijloc de investigație a interiorului Pământului îl constituie studiul vitezelor de propagare a undelor seismice provocate de cutremure. La anumite adâncimi s-au observat variații bruște în propagația lor, probabil din cauza unor schimbări importante în constituția chimică, în starea de agregare a materiei întinse în cale. Studiind comportarea acestor unde, oamenii de știință au ajuns la concluzia că globul terestru este format dintr-un nucleu metalic compus din fier și nichel (denumit prescurtat „nucleu”) avînd o rază de 3.500 km. Acest nucleu este acoperit de un înveliș inferior — mantia — constituit probabil din silicați de magneziu și de fier (de unde numele de „sima”) apoi de un înveliș superior — scoarța solidă a globului — formată în cea mai mare parte din silicați de aluminiu și metale ușoare („sial”).

Prin explorarea sistematică a scoarței globului, în special a zonelor de la baza scoarței, precum și a zonelor superioare ale învelișului inferior, se va putea pătrînd în terenul subteran al ipotezelor, făcîndu-se clară structura scoarței de mantie, așa-numita limită Mohorovičić, astfel situată la adâncimi diferite. După modificările survenite în propagația undelor seismice s-a dedus că, în domeniul oceanic, grosimea scoarței nu depășește 6-7 km. În domeniul continental, scoarța este însă mai groasă, a-cuasta limită fiind în unele regiuni la 15-20 km., iar în altele chiar la 70 km. adîncime. Studiile asupra vitezelor de propagare a undelor seismice au arătat însă că și scoarța este alcătuită dintr-o pătură superioară, constituită din roci sedimentare, și dintr-o pătură inferioară, constituită dintr-o rocă granitică precum și dintr-o pătură inferioară care se crede că ar fi bazaltică. Cele două pături sînt de asemenea despărțite printr-o suprafață de discontinuitate seismică. Se presupune că în apropierea acestei suprafețe se află sediul proceselor de formare a granitelor și a soluțiilor mineralizatoare. Cercetările geologice arată că există locuri unde această zonă nu este prea adîncă: de pildă, în Carelia și în Așerbaidjan la 6-8 km., putînd fi atînsă de către o sondă mai adîncă.

Pătrunderea prin foraje la adîncimi mai mari pune tehnici problema noi și dificile. În Uniunea Sovietică un colectiv de oameni de știință studiază în prezent posibilitatea realizării de instalații de foraj din materiale metalice ultrarezistente, a aplicării de procedee noi pentru triturarea rocilor cu ajutorul unor cureni de înaltă frecvență, a jeturilor de gaze și jeturilor hidraulice la presiuni de mil de atmosfere. De asemenea, se experimentează noi metode de foraj, o serie de metode moderne de cimentare, aparate pentru investigarea găurilor de sondă. În studiile și calculele lor, oamenii de știință și proiectanții au în vedere, între altele, faptul că la asemenea mari adîncimi ar exista o temperatură de circa 400 de grade C și o presiune hidrostatică de 4.500 atmosfere, precum și posibilitatea apariției anumitor procese fizico-chimice încă necunoscute. Se prevede forarea de sonde ultradânci în următoarele regiuni (vezi schița alăturată):

Din LUMEA LARGĂ

„ȘAPTEPREZECE ZĂRI COSMICE”

Editoria americană „Cross Currents Press” a editat la New York într-un tiraj de 50.000 exemplare, cartea „Șaptesprezece zări cosmice”...

„TURUL FRANȚEI” ȘI GEOGRAFIA

„Turul Franței” este o mare competiție a cicliștilor profesioniști. Traseul acestei competiții traversează întreaga Franță, din nord și pînă în sud. Din cauza traseului dificil, mulți cicliști se accidentează. Ca urmare a acestui fapt, organe ale presei franceze cer tot mai insistent interzicerea acestei competiții. Pe neașteptate, în apărarea „Turului Franței” s-a pronunțat ministrul Instrucțiunii. „Toată lumea știe — a spus el — că de slabe sînt cunoștințele majorității elevilor noștri. Geografia țării ei o știu datorită „Turului Franței”. Dacă această competiție va fi interzisă îmi voi da demisia”.

COMERȚ CU... AER

În ziarul vest-german „Deutsche Zeitung” a apărut următoarea informație: „Un magazin alimentar, deosebit de distins din apropierea bisericii Sf. Madeleine din Paris, a avut de vînzat, în mod extraordinar de viteze, miliarde de franci, armatorul Niarchos, care a cumpărat ultima cutie, a comandat imediat o cantitate mare. Produsul, care provine din comitatele Surrey, Northampton și Sussex, unde regina Angliei și familia sa îl consumă în fiecare zi, trebuie să fie luat rece, înainte de cafeaua de dimineață.”

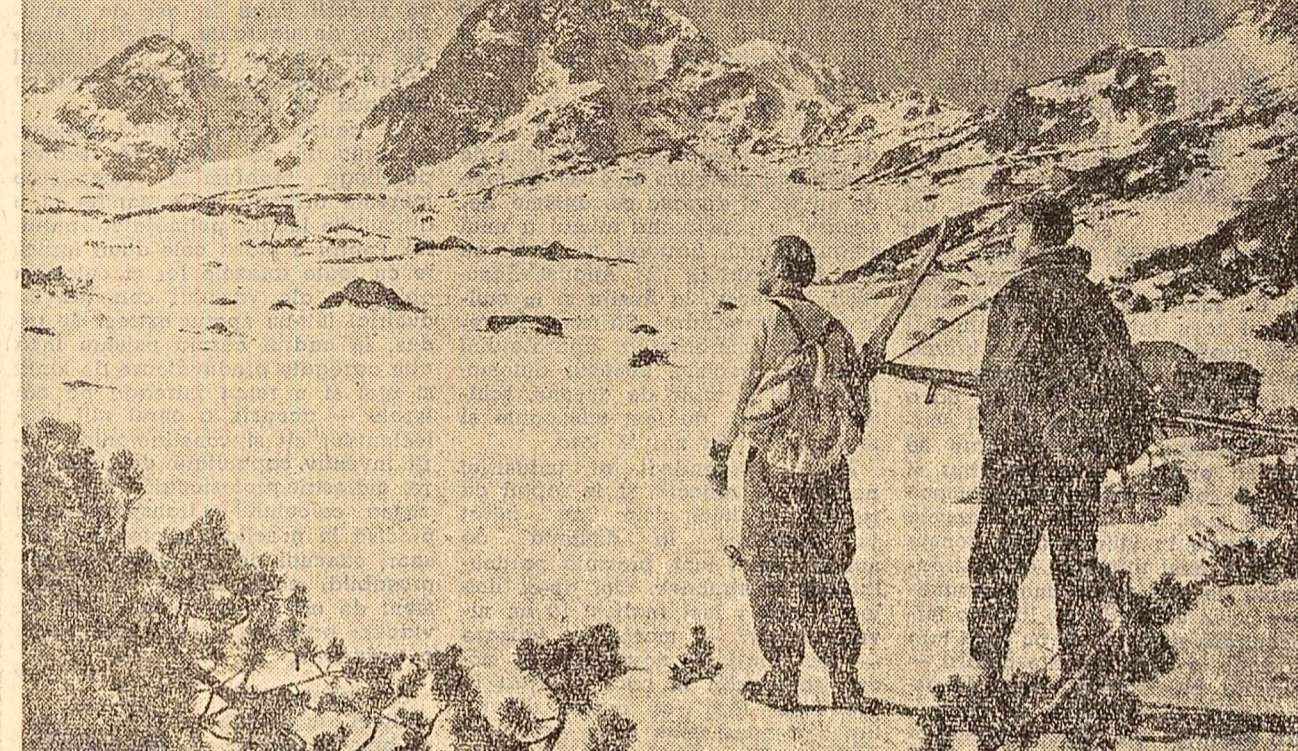
IN APROPIEREA UNEI BAZE AMERICANE...

Un avion cu reacție american a trecut din nou deasupra scolei din orașul japonez Fukuoka. Elevii și-au întrerupt lecția, acceptîndu-și speranțele înalte. Bază militară americană, aflată în apropiere, nu tulbură însă numai liniștea orărilor de curs. Accidente de avion, bombardamente „de instrucție”, în timpul cărora bombele cad pe străzi, au devenit fenomene obișnuite.

ȘTIATI CĂ...

- școlile superioare tehnice din U.R.S.S. pregătesc ingineri pentru 500 de fabrici specializate...
• potrivit datelor oficiale, în Italia, numai în 1961, s-au rînit complet și au fost nevoiți să-și părăsească satele peste 300.000 țărani...
• dacă suprafața Pământului ar fi fost perfect netedă, fără adîncituri și ridcuri, apă Oceanului l-ar acoperi cu un strat de apă gros de aproximativ 3.000 metri?

CU OCHII TURISTULUI

Jarna masivului Retezat este de nerecunoscut pentru cei care l-au vizitat numai pe timp de vară. Zăpada acoperă în mare parte vălurile și bolovănișurile aspre caracteristice acestui munte, dîndu-l o nouă strălucire și măreție.

Fotografia noastră redă un aspect de iarnă al cîldurii Pietrele, deasupra căreia se ridică Vîrfurile Bucurii (2.436 m.).

Dincolo de tușă...

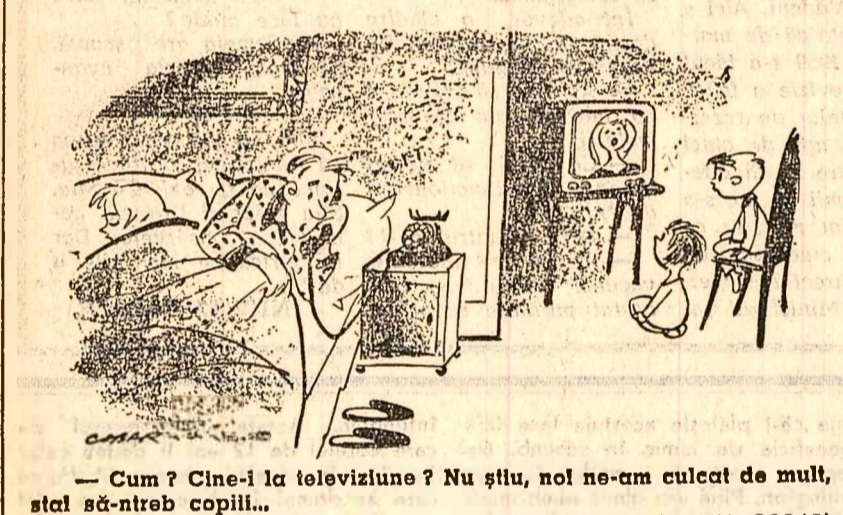
Zilele trecute, pe strada Izvor m-a oprit un om. — Ce trece așa? Nu mă recunoști? Nu-mi aminteam de el. — Sint Pojogeanu, Mihail Pojogeanu, interlul stînga de la... — Nu-l văzusem de 4-5 ani. De când, ca să zicem așa, era în plină „glorie”, vedeați la o echipă din categoria B, „Mergea” bine, îl urmăream în ziare, nu era meci în care să nu marcheze goluri. — Cum... — Știi, m-am lăsat. Nu mai jineam... — De ce? Ești înfrî. 26, 27, cîi... — Aiii, zise el, nu lăsa oarecare amărăciune. — Știam de cînd juca la juniori. Promitea. Antrenorul își punea mari speranțe în el. Mihail văzuse mesteria de electrician într-o uzină din București, terminase cu bine școala medie, era om serios, cumpătat, își ajuta familia. Și acum? Părea îmbătrînit. Ce s-a întîmplat cu Mihail? Mi-a povestit chiar el. — Acum 5-6 ani e avut „norocul” să-l poftă în America. Așa că a plecat în Capitală să caute jucători buni pentru o echipă din „B”, care schiopăta pe undeva pe la mijlocul clasamentului. „Ne arde pămintul sub picioare după un inter ca tine. Vino la noi. Ai să duci o viață ca să mă pomenești”. Mihail n-a rezistat ispitei. Și a plecat. — N-a dus-o rău. A primit locuință, formele de încadrare i s-au făcut repede... A găsit „înțelegere” la sprijinitorii fotbalului din localitate. Cînd îl vedea venînd la lucru, șeful secției îl bătea prietenos pe umăr: „Mihailă dragă, du-te, trate, de te odihnește. Te cheamăm să-l cînd o fi nevoie. Ai grijă dimineață... să marchezi două goluri slora din lui...” Mulți muncitori n-au fost de acord cu asemenea practici. Știau și din experiența altora ce se poate întîmpla cu sportivii încurajați să calce disciplina muncii. Și n-au lăsat. I-au spus-o. Conducătorii secției de fotbal, antrenorul erau cu toții mulțumiți de jocul lui eficient și-i treceau cu vederea că nu se făcea de mesterie. Muncitorii erau indignați de asemenea metode. Dar pentru adevărat se încălțaseră pe aici astfel de obiceiuri dăunătoare printre fotbalisții... Nu era singurul căruia i se făceau sabotajuri. Într-un timp Mihail devenise subiectul nr. 1 al „specialiștilor” promovării. Era comparat cu o fostă mare vedetă a orașului, care jucase cu 20 de ani în urmă în „națională”. La frizerie era poftit înaintea celor ce așteptau la rând. La „Zori de zi”, restaurantul cel mai elegant din centrul orașului, la masa fotbalisților por care era totdeauna etichetă „Rezervă” avea loc special... Într-un cuvînt, se dădeau toate onorurile care pot face pe un tînr să i se urce „furmurle la cap”. Marius, centrul înaintea, și Mirulescu, extrema stînga cu care înceea el aripă — și ei aduși de pe alte...

meleaguri — îl străseră în grupul lor. Ziua jucău billard, toată noaptea eram în companie unor suporteri din localitate. Nu i se mai parea imoral faptul că nu muncea, că ducea o viață parazită. La fabrică se prezenta doar să-și ridice salariul. Într-un ora, echipa a terminat campionatul pe locul III, la cîteva puncte de lider. La banchet (pentru prima oară în istoria echipei ocupase un loc onorabil) conducătorii secției de fotbal, oameni ambicioși, au promis să sărbătorească peste un an promovarea echipei în prima categorie a țării... spuneau ei, nu se poate ca un oraș ca al nostru să nu aibă echipe în A... Merităm. Unda erau se mai bucură fotbalisții tineri de o asemenea ambiție? (Cum înțelegeau ei ceea ce îi grîii am văzut!). Echipa n-a promovat. Conducătorii secției de fotbal puneau totul pe seama ghinionului, a greutăților care, cîc, la înfrîngerea delegatului clubului la București, unde nu găsia înțelegere la Federație pentru transfer de jucători. Nici memoria pe la alte foruri n-au ajutat. Nimic. Viața își urma cursul. Muncitorii nu fosti prea surprinși cînd au aflat, după un timp, că Mihail începuse să bea seară de seară. Era de așteptat că „griji” suportorilor. După încă un an, echipa a retrogradat. Pășările călătoare și-au luat zborul... Mihail a plecat și el. — Așteptam de la el un cuvînt despre cei care l-au îndemnat să îndrăgească petrecerile, băutura. Despre cei care poartă vina că la vârsta de 26 de ani — deși vădise talentul — a ieșit cu totul din viața sportivă. De ce nu muncea Mihail, cu cine s-a împrietinit, unde își pierdea nopțile — nu l-a interesat pe conducătorii clubului. Îi interesa un singur lucru: goluri în poarta adversă! Despre admiratorii lui, Mihail n-a sîlătit un cuvînt. A spus doar alii: — M-am plictisit. Nu mai jineam. M-am lăsat. Acum lucrez la uzină, în brigada tovarășului Andrei. — Nu bucurăm că lucrează. Dar dacă ar fi avut mai multă lărie de caracter și și-ar fi pus la inimă, ca alții alții sportivi, elementarele îndatoriri cetățenești de care nu-i scuită nimenei, poate că nu l-am fi pierdut ca fotbalist.

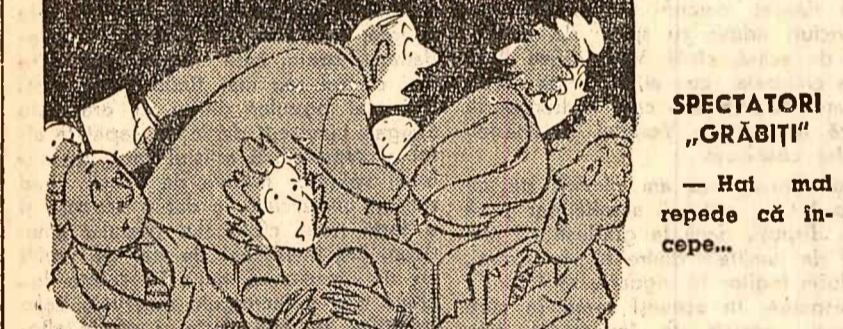
C. MANTU

P. S. Anul trecut, la stadionul „23 August”, după meciul de fotbal R. P. Romînia — Turcia, un supporter, entuziasmat de jocul lui Pîrcălab, întreba: „Unde a putea să-l întîlnesc? Vreau să beau cu el... un butoi de bere!” Dacă amintim și vorbele acestea, o facem pentru că juctorii noștri talentați trebuie să fie mai mult în atenția conducătorilor de cluburi și a antrenorilor, pentru a fi ferii de a călca pe urmele lui Mihail Pojogeanu.

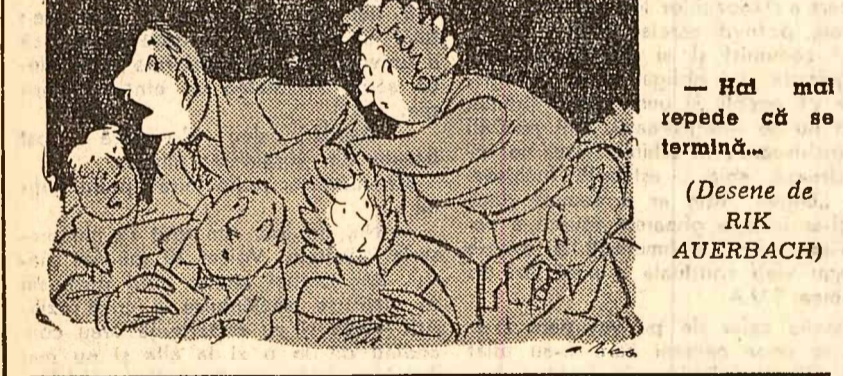
La țintă!

— Cum? Cine-i la televiziune? Nu știu, noi ne-am culcat de mult, stăl să-nțreb copiii... (Desen de NELL COBAR)

SPECTATORI „GRĂBIȚI” — Hai mai repede că începe... (Desen de RIK AUERBACH)

— Hai mai repede că se termină... (Desen de RIK AUERBACH)

— De 3 luni vin la dumneaă zilnic după o hîrtie... — Și de ce mi-o spui abia acum?... (Desen de FRED GHENĂDESCU)

Te scenele TEATRELOR

de la 11 pînă la 18 februarie 1962

- TEATRUL DE OPERĂ ȘI BALET AL R.P. ROMÎNIE: TRUBADURUL — duminică 11 (orele 19.30); MARELE CANTOR — duminică 11 (orele 19.30); SEARA DE BALET — marți 13 (orele 19.30); FAUST — miercuri 14 (orele 19.30); LAKME — joi 15 (orele 19.30); NINA BO — vineri 16 (orele 19.30); CARMEN — sîmbătă 17 (orele 19.30); TRAVIATA — duminică 18 (orele 19.30); HADICUI — duminică 18 (orele 19.30).
TEATRUL DE STAT DE OPERETĂ: ELIKIRUL DRAGOSTEI — duminică 11, duminică 18 (orele 19.30); LYSISTRATA — duminică 11, vineri 16 (orele 19.30); DON PASQUALE — marți 13 (orele 19.30); VADUVA VESELĂ — miercuri 14 (orele 19.30); VINZĂTORUL DE PASĂRI — joi 15 (orele 19.30); BOCCACCIO — sîmbătă 17 (orele 19.30); LASATI-MA SA CINT — duminică 18 (orele 19.30).
TEATRUL NATIONAL „I. L. CARAGIALE” (Sala Comedia): ANNA KARENINA — duminică 11 (orele 19.30); CIDUL — duminică 11, duminică 18 (orele 19.30); NĂPASTI — duminică 11 (orele 19.30); REGELE LEAR — marți 13 (orele 19.30); APUS DE SOARE — joi 15 (orele 19.30); DAMENILE INTRU O CASĂ — joi 15 (orele 19.30); DISCIPLINA DIAVOLULUI — duminică 18 (orele 19.30). (Sala Studio): SICILIANA — duminică 11, duminică 18 (orele 19.30); MIERCURI 14, vineri 16, sîmbătă 17 (orele 19.30); TARTUFFE — duminică 11, duminică 18 (orele 19.30); vineri 16 (orele 19.30); BOLNAVAL INCHIPUI — marți 13, sîmbătă 17 (orele 19.30).
TEATRUL „LUCIA STURDZA BU-LANDRA” (Sala Schitu Măgureanu nr. 1): RUSTICA — duminică 11, duminică 18 (orele 19.30); MOARȚEA UNUI COMIS VOIAȚOR — duminică 11 (orele 19.30); MIERCURI 14 (orele 19.30); INȚOARCE — duminică 11 (orele 19.30); SFINTA IOANA — marți 13 (orele 19.30); CUM VA PLĂCE — joi 15, duminică 18 (orele 19.30); MIERCURI 14, vineri 16 (orele 19.30); AL PATRUZEĂ — sîmbătă 17 (orele 19.30). (Sala Studio nr. 2): Sălia nr. 79: UN STRUGURE ÎN...

